Cozile de topor

Voevozii circumcişi din Sărindarul iudaic nu consimt cu nici un chip să renunţe la sfidătoarea lor atitudine.

Dar se înşală amar socotind că mai pot prosti lumea românească recurgând la deochiata complicitate a câtorva nenorocite unelte, mizerabile cozi de topor, cari pentru interese băneşti îşi închiriază numele.

Zadarnic iudeo-comuniştii mai speră că paravanele le pot acoperi agitaţiile şi traficurile lor şi vor avea mai departe posibilitatea să vorbească în numele „presei ROMÂNE".

Desăvârşită este astăzi opera de redeşteptare naţională şi dreptatea românească în mers nu mai poate fi zăgăzuită!

Cât pentru cozile de topor, — acei români cari trădează, în schimbul unui blid de linte, interesele neamului lor, — vor avea soarta tuturor celor ce dispreţuesc comandamentele naţionale ale unui popor în legitimă apărare!

VIAŢA POLITICĂ

O desminţire a d-lui Iuliu Maniu

Un redactor al ziarului nostru, întâlnind la Karlsbad pe d. Iuliu Maniu, — care în acest moment îşi face cura acolo, — l-a întrebat ce are de spus în legătură cu declaraţiile făcute de d. V. Tilea şi cari au făcut atâta vâlvă.

D. Maniu a răspuns:

„Declaraţiile categorice şi în totul corespunzătoare adevărului, făcute ziarului „Universul", de d. Titulescu, fac de prisos orice alte declaraţii din partea mea.

Opinia publică ştie că sunt oameni ale căror vorbe nu merită desminţire, măcar că ei sunt tot atât de bine cunoscuţi ca şi intenţiile şi inspiratorii lor".

❖

Din clipa în care — cronicari imparţiali — am reprodus acum câteva zile cele spuse de d. Tillea la Uioara cu privire la întrevederea dintre d-nii Maniu şi Titulescu, am avut convingerea că pretinsele informaţiuni nu pot fi adevărate.

In dorinţa de a restabili cât mai de grabă adevărul şi spre a contribui astfel la înlăturarea unei intrigi care nu putea decât să deservească actuala organizaţie a statului nostru, ne-am adresat d-lui Titulescu comunicându-i cele susţinute de d. Tilea.

Se ştie că d. Titulescu ne-a autorizat să dezminţim în modul cel mai categoric afirmaţiile d-lui Tilea şi să arătăm că nici acum şi nici de când îl cunoaşte pe d. Maniu, n'a fost vreo-dată vorba între d-sa şi fostul preşedinte de consiliu, despre regim republican sau despre vre-o propunere de sprijin pentru aşa ceva.

Acum, d. Maniu, la rândul său, după cum s'a putut vedea din declaraţiile d-sale de mai sus, dezminte categoric afirmaţiile d-lui Tilea.

Adevărul e deci complet restabilit şi intriga demascată.

Rămâne totuşi o chestiune de moralitate politică.

Cum e posibil, într'adevăr, ca un om politic, fost subsecretar de stat, deci presupus, cel puţin, om serios, să răspândească, — fără nici un fel de control prealabil, pe seama a doi fruntaşi ai vieţii politice româneşti, şi alături de cari a avut onoarea să colaboreze în aceleaşi guverne — informaţiuni tendenţioase şi cu caracter calomnios?

Acest sistem de luptă lipsit de bună credinţă şi pătimaş trebue să dispară din viaţa noastră politică.

Atunci când se discută — mai ales de cei mai tineri — actele unor oameni politici cari au contribuit prin munca, înţelepciunea şi patriotismul lor, la binele ţării şi al neamului se impune mai mult control, mai multă bună credinţă şi mai multă stăpânire de sine.

„Pune, Doamne strajă gurei mele"! — spune înţelepciunea românului.

Ce bine făcea d. Tilea dacă incerca să-şi apropie această înţelepciune.

Vechea tradiţie „ţărănistă" şi naţional-ţărănismul de azi

Cine a fost „precursorul" ţărănismului?

Zilele trecute, la Piteşti, cu prilejul sărbătoririi d-lui Armand Călinescu, d-nii Ion Mihalache şi M. Ghelmegeanu au ţinut să stabilească o strânsă legătură, ba chiar o continuitate între vechea tradiţie ţărănistă a lui Dobrescu-Argeş şi doctrina de azi a partidului naţional-ţărănesc „democrat".

Reproducem după ziarul „Dreptatea" (N. 2886 din 1 Iulie a. c.) declaraţia pe care a făcut-o, la Piteşti, în această chestiune, d. Ion Mihalache, şeful partidului naţional-ţărănesc:

„Pe acelaş Argeş s'au ivit începuturile liberării sociale pe calea organizării în partid ţărănesc sub Dobrescu-Argeş.

V-aţi arătat astfel vrednici şi de tradiţia naţională şi de tradiţia socială".

Apoi d. M. Ghelmegeanu, a accentuat şi mai mult înţelegerea actualei doctrine naţional-ţărăniste în vechea tradiţie ţărănistă întemeiată de Dobrescu-Argeş, în termenii următori:

S'a spus că partidul naţional ţărănesc e prea tânăr ca să aibă o tradiţie. Biruinţa de la Argeş nu e o întâmplare. Ea se integrează într'o veche tradiţie ţărănistă întemeiată de Dobrescu-Argeş. Cu mici mijloace, luptând cu mari adversităţi, el a întemeiat aci o tradiţie de lupte şi jertfe...

In această tradiţie găsim sprijinul şi rezistenţa noastră, ca să ne prezintăm mâine cu acelaş simţ al onoarei, disciplinei şi devotamentului".

Să fie oare o atât de mare apropiere între punctele de vedere ale conducătorilor partidului naţional-ţărănesc de azi, privitoare la problemele naţionale, sociale şi economice, în legătură cu invazia, penetraţia şi tendinţele de dominaţie în toate direcţiile ale elementelor iudeo-comuniste şi cu scopurile lor revoluţionare şi „vechea tradiţie ţărănistă" a lui Dobrescu-Argeş dinainte de războ?

Or, iată ce a declarat deputatul Dobrescu-Argeş în Camera, în 1889 cu prilejul discuţiei problemei ţărăneşti:

„Am voit a fi o naţiune ospitalieră şi tolerantă; dar luat-am noi măsuri de precauţiune în lupta de concurenţă ce am lăsat a se deschide?

Suntem noi pe poziţii tari în condiţii avantajoase de a nu putea fi biruiţi? Fiindcă avem aci în faţă o altă chestiune, o altă problemă: aceasta, e domnilor, problema străinismului, care a luat în România proporţiuni grozave, atât oficial, oficios, cât şi particular.

Sunt în capitala Bucureşti şi mi se pare că sunt în oraşul neamurilor, sau în Palestina.

Merg pe stradă şi la fiecare pas întâlnesc fizionomii străine şi vorbind o limbă străină de a noastră.

O întreagă populaţie străină cu toate particularismele sale. Străini în dreapta, străini în stânga, străini pretutindeni.

Centrul e ocupat, poziţiile cele mai tari economiceşte ocupate.

Profesiuni, comerţ, industrie, toate sunt ocupate.

Iar aceşti străini se uită la noi ca din casa lor, se uită ca la nişte venetici.

Pe nicăeri semnul puterii noastre de asimilare.

Ba dimpotrivă, unde ne întoarcem privirile vedem societăţi mutuale de-ale lor, vedem ziare de-ale lor; vedem asociaţii de conservarea neamului lor; vedem şcoale şi toate mijloacele cu care se pare că se pregăteşte o luptă mare împotriva noastră. Iar străinii aceştia par atât de siguri de victorie, în cât adesea se uită prea de sus la noi, la bieţii autohtoni neputincioşi.

Ei bine, când văd această stare de lucruri, când văd acest chip de a lucra şi de a se purta al străinilor în ţara mea, ca reprezentant al naţiunii româneşti, vă rog să mă credeţi că mă simt foarte umilit.

Concurenţa străinilor e aşa de mare, că nu ne-au mai rămas decât bisericile, o parte din slujbele de stat şi cimitirile". („Monitorul Oficial", *No. 81 din 1889).*

..Dacă, în adevăr, doctrina şi programul partidului naţional-ţărănesc ar fi în acord cu „vechea tradiţie ţărănistă" a lui Dobrescu-Argeş, pentru ce, în cuvântările şi în ziarele lor, conducătorii acestui partid nu propagă aceleaş idei şi principii, nu propun măsuri de apărare a neamului românesc împotriva cotropirii străinilor şi în deosebi a iudeo-comuniştilor, care se vădesc a ne domine politiceşte şi economiceşte?

Pentru ce d. dr. Lupu se simte atât de bine în tovărăşia comuniştilor internaţionali şi când trece graniţa, ia cuvântul în adunările delegaţilor diverselor internaţionale sovietice, pacifiste şi umanitariste, în numele partidului naţional-ţărănesc?

Pentruce oficiosul acestui partid „Dreptatea", se opune românizării barourilor şi oricăror tendinţe de naţionalizare a profesiunilor libere, a comerţului şi industriei şi a presei?

Cum se potrivesc toate aceste puncte de vedere şi atitudini cu „vechea tradiţie ţărănistă" a lui Dobrescu-Argeş, care, după cum am dovedit din reproducerea uneia din cuvântările sale, pronunţate în Parlament, în anul 1889, când numărul evreilor fără drepturi politice şi al elementelor universitare, era neînsemnat faţă de populaţia românească, a desvăluit pericolul ce-l prezintă pentru noi, tendinţele de acaparare şi de dominaţie economică a străinilor, ca şi înstrăinarea presei din ţară?

Cine i-a îndemnat pe d-nii Ion Mihalache şi Ghelmegeanu să pomenească de Dobrescu-Argeş „precursorul" ţărănismului?

DELA NAŢION AL-ŢĂRĂNIŞTI

Comunicatul organizaţiei Capitalei

Primim spre publicare următorul comunicat:

„Luându-se în examinare situaţia electorală şi politică a organizaţei Capitalei în şedinţele dela 25 Iunie, 5, 7 şi 8 Iulie, 1937, ţinute la sediul clubului organizaţiei Capitalei din strada General Berthelot No. 10, biuroul organizaţiei Capitalei a decis:

La sfârşitul lunei Septembrie se vor efectua alegeri generale pentru comitetele de circumscripţie, delegaţie permanentă, comitet executiv, cât şi pentru alegerea vice-preşedinţilor organizaţiei Capitalei, a secretarului general, a preşedinţilor de culoare şi a casierului, aplicându-se statutul.

După aceasta va urma convocarea congresului. Pentru a pregăti aceste alegeri în circumscripţiile unde s'a dovedit slăbiciune, se disolvă comitetele actuale, domnii preşedinţi de culoare fiind însărcinaţi a alcătui în timp de o săptămână comisiuni interimare pentru conducerea circumscripţiilor până la data efectuării alegerilor.

Aceste circumscripţii sunt:

In culoarea de galben: circumscripţia Herăstrău şi circumscripţia a XVII. In culoarea de negru: circumscripţia XIX-a

In culoarea de albastru: Circumscripţiile: 23, 25 şi 29; în culoarea de verde: Circumscripţia 32.

Au fost numiţi vice-preşedinţi de culoare d-nii: dr. Lucian Stănculescu, în culoarea de galben; Virgil Constantinescu, în culoarea de negru; dr. Istodor, Vasilescu Văraru şi Iacob Fridman, în culoarea de albastru; Turneanu, în culoarea de verde.

Relele ţării şi lecuirea lor

Comunicarea d-lui prof. N. Iorga la Academia Română

Vineri d. a., d. prof. **Nicolae Iorga** a făcut, la Academia Română, o interesantă comunicare vorbind despre o broşură a unui răzeş moldovean, apărută la Iaşi prin August 1859, purtând titlul **„Trecutul, relele ţării şi lecuirea lor"**.

După o scurtă introducere, în care a arătat că autorul n'a semnat decât cu iniţialele G. şi T., deoarece făcea parte din corpurile legiuitoare şi după ce analizează succint cuprinsul prefaţei închinată lui Cuza Vodă, cuvântătorul păşeşte la citirea părţilor celor mai sugestive ale acestei broşuri, întovărăşind aliniatele principale cu lămuriri şi comentarii.

Această broşură, arată d-sa între altele, este menită să arunce un crâmpei de lumină asupra vieţii noastre lăuntrice din vremea domnului Unirii, într'o epocă în care contribuţia românească pentru cunoaşterea epocii lui Cuza Vodă este neîndestulătoare.

D. prof. Iorga, în acelaşi ordine de idei, aminteşte de preţiosul tezaur al scrisorilor intime ale lui Cuza Vodă, scrisori aflate în posesiunea d-lui prof. A. C. Cuza şi cari n'au fost încă date publicităţii.

Revenind la cuprinsul broşurii, d. prof. Iorga arată sistematizarea şi bunul simţ cu care a fost alcătuită această lucrare, care analizează pe rând soarta ţăranilor din acea vreme, a boerilor şi a evreilor.

Autorul broşurii arată astfel, într'un moment când toţi erau încântaţi de înfăptuirea Unirii şi când credeau că nu mai au nimic de făcut, soarta tristă a ţăranului, obidit, jefuit şi umilit de toţi, cerând pentru acesta un trai uman şi consideraţia ce i se cuvine.

Analizând apoi pătura boerească, autorul se arată foarte aspru cu reprezentanţii aristocraţiei noastre, insistând asupra slujbelor onorifice ce le aveau boerii, asupra aportului inexistent pe care îl aduceau ţării şi asupra luxului nesăbuit pe care îl adoptau după exemplul străinătăţii, toate acestea fiind socotite de înţeleptul scriitor drept „deşertăciuni păgubitoare..."

Trecând însfârşit la problema evreiască, catalogată sub capitolul sonor şi plastic de „giupân jidov" autorul arată că aducând mici foloase, aceşti străini pricinesc totuşi mari pagube pământenilor, acumulând cu nesaţ averi însemnate de pe urma exploatării acelora care-i suportă pe pământul ţării lor.

Insfârşit, broşura după ce zugrăveşte într'un chip sumbru ura şi zavistia care domneşte între clase, se ocupă de „calea bună" dând adevărate soluţii de îndreptare.

Astfel, autorul socoteşte că o societate nu poate progresa decât fiind sprijinită pe recunoaşterea drepturilor fiecărui cetăţean, acesta ştiind însă să se limiteze numai în drepturile lor.

Baza societăţii, continuă broşura, trebue să fie numai sobrietatea, înţelepciunea şi patriotismul, iar exemplul bun trebue să vie de sus. Autorul face apoi un apel călduros pentru concordie şi muncă spunând: „nu vă îndesaţi toţi să fiţi arhitecţi, ci lucraţi la consolidarea ţării ca nişte simpli salahori"...

După câteva considerente de ordin economic, în care e vorba de înfiinţare de fabrici, de criză, de ridicarea nivelului creditului şi de ajutorarea agriculturii, lucrarea pledează pentru „reumanizarea ţăranului" şi întărirea justiţiei, arătând că „dreptatea porneşte întreagă de sus, se împarte în două la jumătatea drumului şi ajungând la gloata poporului nu mai este deloc..."

La sfârşit, autorul broşurii cere libertatea presei, pe care o consideră ca o necesitate, preconizează o conversiune a datorilor agricole şi cere ca evreii să fie recunoscători faţă de patria care-i hrăneşte.

D. prof. Iorga îşi încheie cuvântul subliniind asemănarea izbitoare a stării de lucruri de atunci cu cea de acum.

❋

D. LAPEDATU, după ce mulţumeşte d-lui prof. Iorga pentru comunicarea făcută, declară şedinţele Academiei Române suspendate până în Septembrie.

Gr. O. I.

Pentru aprovizionarea Capitalei

Vineri d. a. au fost invitaţi la primăria municipiului fermierii din jud. Ilfov spre a se discuta mijloacele cele mai lesnicioase de aprovizionare a Capitalei.

Dintre fermieri au participat numai vreo zece.

La această consfătuire la care au luat parte d-nii Solacolu prefectul judeţului Ilfov, V. Vasilescu, ajutor de primar al Capitalei şi reprezentanţii Cecopavei, s'au examinat modalităţile de aprovizionare a oraşului.

S'a emis, între altele, ideia de a se înfiinţa o cooperativă care să desfacă produsele fermierilor din jud. Ilfov. Totodată se vor înfiinţa vreo 3-400 de căruioare care să distribue alimentele în oraş.

Joi, la ora 5 d. a., se va ţine o nouă consfătuire cu fermierii.

Inceputul campaniei de lucru a echipelor regale studenţeşti pe 1937

Duminică 5 Iulie, s'au instalat în satele hotărîte pentru campania din anul acesta, primele echipe trimise la lucru de fundaţia culturală regală „Principele Carol".

Plecarea echipelor a continuat în tot cursul săptămânii urmând ca mâine Duminică să înceapă în toată ţara, oficial, campania pe 1937 a echipelor regale studenţeşti.

Fundaţia a organizat 77 de echipe, repartizate pe provincii, astfel: 6 în Oltenia, 16 în Muntenia, 3 în Dobrogea, 13 în Moldova, 10 în Basarabia, 2 în Bucovina, 11 în Transilvania, 10 în Banat şi 6 în Grişana-Maramureş.

In aceste 77 de echipe lucrează aproape 800 de studenţi de la toate Universităţile din ţară, precum şi un număr foarte mare de tehnicieni delegaţi de ministerul sănătăţii şi ministerul agriculturii şi domeniilor.

Echipele regale studenţeşti se bucură şi în anul acesta, de sprijinul autorităţilor administrative şi lucrează împreună cu unităţile străjereşti, subcentrele premilitare şi taberele pentru munca obştească ale inspectoratului general al muncii de folos obştesc.

O deosebită grijă a pus fundaţia, în sprijinirea iniţiativelor locale ale căminului cultural, care s'au constituit în echipe voluntare, ajutate cu materiale şi îndrumate de tehnicienii fundaţiei.

Inzestrarea cu medicamente, cu instrumente medicale atât pentru secţiunile sanitare cât şi pentru cele veterinare şi zootehnice, s'a făcut tot prin grija ministerului sănătăţii şi a ministerului agriculturii şi domeniilor.

Campania de lucru a echipelor va dura până la 1 Octombrie a. c.

DELA ACADEMIA DE MEDICINĂ

Donaţia d-lui prof. dr. Nanu-Muscel, făcută academiei

In şedinţa academiei de medicină, d. prof. dr. Ion Nanu-Muscel a predat biroului recipisa Casei de depuneri şi consemnaţii, cu care d-sa a depus la această instituţie pe numele academiei de medicină, titluri de stat în valoare de lei 300.000.

Din venitul acestor titluri se va acorda la fiecare 3 ani — conform dorinţei donatorului — un premiu indivizibil în sumă de lei 72.000, pentru cea mai bună lucrare şi metodă terapeutică, ce va aduce un real şi incontestabil folos în tratamentul Skizofreniei (demenţă precoce).

Premiul va purta numele: prof. dr. *Ioan Nanu-Muscel.*

SE REDESCHID CAZINOURILE DELA SINAIA ŞI MAMAIA

Monitorul Oficial din 9 Iulie a publicat următorul jurnal al consiliului de miniştri, în legătură cu redeschiderea cazinourilor din Sinaia şi Mamaia:

Consiliul de miniştri, întrunit în şedinţă astăzi 5 Iulie 1937, luând în deliberare referatul d-lui ministru al muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale, înregistrat la nr. 2.566 din 3 Iulie 1937;

Adoptând punctul de vedere exprimat de d. procuror general de pe lângă Inalta Curte de Casaţie cu privire la situaţiunea jocurilor de noroc, faţă de dispoziţiunile art. 564 şi 597, al. 9 din noul cod penal Regele Carol al II-lea, intrat în vigoare la 1 Ianuarie 1937, punct de vedere însuşit şi de ministerul de justiţie.

Considerând că dispoziţiunile de mai sus sunt ulterioare oricăror altor dispoziţiuni de legi cu privire la funcţionarea jocurilor de noroc, dispoziţiuni abrogate prin al. 9 art. 597 al menţionatului cod;

Ţinând seamă pe de o parte de greaua situaţiune a Eforiei spitalelor civile în ce priveşte fondurile pentru îngrijirea bolnavilor şi susţinerea clinicilor facultăţii de medicină din Bucureşti, pentru care venitul jocurilor de noroc al Cazinoului din Sinaia constituiau un sprijin material important;

Că, pe de altă parte, pentru îndreptarea relei stări sanitare şi igienice a unora din staţiunile noastre climaterice, îndeosebi pentru stârpirea paludismului din staţiunea Mamaia, se cer noi şi importante mijloace materiale;

Pentru toate aceste motive.

Consiliul:

Aprobă propunerea d-lui ministru al muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale şi în consecinţă autorizează guvernul să acorde dreptul de joc în staţiunile Sinaia şi Mamaia, în condiţiunile ce se vor stabili pentru Staţiunea Sinaia de Eforia spitalelor civile, cu aprobarea ministerului muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale, iar pentru Mamaia de ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale, cu obligaţiunea interzicerii jocurilor pentru minori, funcţionari publici, precum şi pentru locuitorii menţionatelor staţiuni.

—xox○xox—

In chestia improprietăririi decoraţilor de războ în Capitală

Uniunea naţională a foştilor luptători (U. N A. L.) a organizat în cursul acestei săptămâni mai multe delegaţiuni, care s'au prezentat forurilor în drept, în chestiunea improprietăririi decoraţilor de războ cu „Steaua şi Coroana României" cu spade şi Coroana României" cu spade şi panglică de „Virtute militară", precum şi „Bărbăţie şi Credinţă" cu spade.

Raportul delegaţiilor va fi prezentat în adunarea decoraţilor de războ care se va ţine la „Casca de oţel" în str. C. A. Rosetti 40, în ziua de Duminică, la ora 11 dimineaţa.

Pot lua parte şi camarazii neînscrişi în organizaţie, dar cari aderă la mişcarea întreprinsă.

—xox○xox—

PRESA SĂRINDARULUI

MISTIFICĂ OPINIA PUBLICĂ ŞI GUVERNUL

Anumita presă lansează de câtăva vreme cele mai neroade şi tendenţioase ştiri cu privire la alegerile ce se vor ţine Duminică la baroul Ilfovului şi Capitalei pentru desemnarea celor şapte delegaţi ai corpului avocaţilor în consiliul Uniunii.

In deosebi, se afirmă că biroul alegerilor ar face cele mai teribile ingerinţe spre a zădărnici participarea avocaţilor la vot.

Spre a învedera câtă rea credinţă şi câtă preocupare de aţâţarea spiritelor stă la baza acestor afirmaţiuni, credem că e deajuns să arătăm că până ieri seara numai, s'au liberat UNA MIE CARŢI DE ALEGATOR.

Nu s'a mai pomenit până acum, niciodată, de când e Uniunea Uniune, să ia parte atâţia avocaţi ai primului barou al ţării la alegerea delegaţilor în consiliul general.

Niciodată.

Iată bună oară situaţia la ultimele alegeri (din 3 Iunie 1934):

„Au votat, în total, 530 avocaţi, anulându-se 11 voturi. (Vezi Buletinul Uniunii nr. 6/934 pag. 172).

Iar:

„Rezultatul scrutinului a fost următorul:

Const. L. Naumescu, care a întrunit 495 voturi; Anibal Teodorescu (462 v.); Şt. Marinescu-Bolintin (435 v.); Petre Sadoveanu (419 v.); Gr. L. Trancu-Iaşi (417 v.); I. Gr. Perieţeanu (391 v.); ROMULUS GEOROCEANU (385 v.); Stanislav Iuscinschi (255 v.); Dem. I. Perianu (175 v.).

„Secţiunile de votare au fost presidate de d. D. Pascu (s. I) şi... închipuiţi-vă!... de d. Ion N. Vlădescu", candidatul „democrat" de azi (s. II).

❋

Instigatorii, suspecţi, ai Sărindarului, insinuiază apoi că avocaţii evrei sunt puşi în imposibilitate să-şi ridice cărţile de alegător.

Adevărul este că unii avocaţi evrei refuză pur şi simplu să se amestece în agitaţia stearpă a înstrăinaţilor şi paraponiştilor.

Ei îşi dau seama că s'a pornit o acţiune vajnică de afirmarea primatului naţiunii dominante şi de românizarea cadrelor active şi funcţiunilor vitale ale ţării, începând cu baroul avocaţilor, şi ÎNŢELEG PREA BINE CA ACEASTA E O CHESTIUNE INTERNA, DE FAMILIE, DE FAMILIE ROMANA.

De aceea îşi văd liniştiţi de treburile lor: de mosafiri, primiţi cu larg spirit de ospitalitate, tradiţională, românească, creştinească.

Ce au ei cu noi?!

Ce pot avea ei comun cu neînţelegătorii şi fariseii noştri?!

Ei sunt sau nu sunt, camarazi loiali de breaslă.

Şi fiindcă sunt — ne asigură pururi că sunt — ţinuta lor nu e decât aceea pe care o vădesc: stau deoparte de tot ce e strădanie inchinată naţionalizării baroului român.

Sunt însă printre ei alţii cari ţin să manifeste mai mult: vor să afirme chiar identificarea lor cu massa naţională, curat naţională, impunător naţională, în care trăiesc.

Aceştia s'au prezentat — ca toată lumea — la biroul special al decanatului pentru eliberarea cărţilor de alegători.

Nimeni nu i-a împiedecat.

Şi-au cerut şi şi-au ridicat cărţile respective.

Nimeni nu i-a supărat.

Iată, eri bună oară, listele de cărţi liberate încep şi se sfârşesc numai cu evrei (nr. 690 d. Bubi Abramovici; nr. 964 d. Ghinsberg N.; nr. 676 d. Cohn Samuel; nr. 978 d. Chefner Filip...).

❋

Pentru ce mint, atunci, ziarele judeo comuniste?

Şi în folosul cui?

Dece nu pleacă?

Felul cum se aplică legea de protecţie a muncii naţionale, dar mai ales felul cum se nesocoteşte legea migraţiunilor, a făcut în dese rânduri, obiectul îndreptăţitelor noastre critici.

Ministerul muncii, deşi prin comisiunea migraţiunilor, respinge zilnic zeci de cereri de rămânere în ţară ale supuşilor streini patroni, este pus în imposibilitate să execute hotărîrile sale.

N'are un serviciu de control şi n'are un serviciu de execuţie.

Ministerul de interne a luat asupra sa executarea hotărârilor ministerului muncii, a reorganizat birourile sale de aşa numit control al străinilor, dar cele mai bune ale sale intenţii, se pare că rămân... intenţii.

Organele în subordine nu-şi fac totdeauna datoria.

Ni-se semnalează un caz, care merită să fie anchetat, spre a se vedea, sistemul prin care străinii paşaporteri cu cerere de rămânere în ţară respinse de ministerul muncii, reuşesc să înşele vigilenţa organelor poliţieneşti.

Poate din lumina care se va face, se vor trage şi învăţăminte.

Ministerul muncii a anulat livretul de exercitarea profesiunii evreului polonez. Michel Weiss, domiciliat în Galaţi.

Ministerul de interne, prin adresa no. 240 din 6 Mai 1937, face aceasta cunoscut siguranţei şi inspectoratului muncii.

Mai mult, Camera de comerţ din Galaţi, constatând modul fraudulos în care Weiss a obţinut înscrierea firmei sale, a dispus închiderea magazinului său.

Cu toate acestea, din Mai şi până azi, evreul paşaportar Michel Weiss, nu numai că nu a plecat din ţară, dar continuă nestingherit comerţul său de blănuri şi cojocărie.

Sfidarea este revoltătoare (evreul se laudă că plăteşte păsuirea) ca ea să nu înceteze imediat.

Increzători în măsurile pe care ministerul de interne, suntem siguri că le va lua, aşteptăm ancheta.

Neindoios evreul va trebui expulzat, dar vor trebui sancţionaţi şi aci care l-au păsuit până acum.

Prea ne batem joc de legi...

Pactul electoral cu maghiarii

Manifestaţii bolnăvicioase

Cu toate experienţele ce s'au făcut în trecut şi care au dovedit lipsa de pierdere politică şi de solidaritate a elementelor româneşti în problemele ce interesează deaproape însăşi afirmaţia dominaţiei şi a forţelor noastre constructive, nu s'a renunţat la pactele electorale cu minorităţile.

Am anunţat în numărul nostru de ieri, că în vederea alegerilor judeţene din jud. Timiş-Torontal şi a celor comunale din oraşul Timişoara, preşedintele organizaţiei naţional-ţărăniste d. Sever Bocu a găsit oportun şi patriotic, să închee un pact electoral cu partidul maghiar.

Cum un pact implică obligaţii din partea părţilor interesante, constatăm, că în pactul încheiat, la Timişoara, organizaţia partidului naţional-ţărănesc şi-a luat obligaţiuni de natură să compromită interesele noastre naţionale din Banat şi în special, din zona de vest a ţării.

Căci, toate obligaţiile ce le-a luat conducerea partidului naţional-ţărănesc din Timiş-Torontal, sunt favorabile maghiarilor şi dau satisfacţie campaniilor ce le-au întreprins ziarele din Budapesta, împotriva României pe tema măsurilor ce s'au luat în ultimul timp pentru apărarea intereselor noastre naţionale şi culturale.

Care sunt acele obligaţii?

In comunele cu secţii şcolare maghiare, învăţătorii de stat să fie maghiari şi recomandaţi chiar de partidul maghiar; foştii funcţionari maghiari, puşi în disponibilitate pentru că au căzut la examenele nenumărate de limba română, să fie repuşi în posturi; imobilele liceului Piariştilor să fie restituite ordinului respectiv, care, după cum se ştie, are legături cu agitatorii maghiari din Ardeal şi de peste Tisa; iar acţiunile judiciare în această privinţă să fie retrase de municipiul Timişoara; în sfârşit, funcţionarii români ai primăriei din Timişoara să vorbească limba lui Arpad şi a contelui Bethlen, cu „publicul maghiar", dacă acesta nu ştie, sau dispreţuieşte limba „olahului!..".

După 19 ani de la unirea Ardealului şi Banatului, obligaţiile impuse de partidul maghiar, partidului naţional-ţărănesc şi acceptate de cel din urmă, dezvălue îndrăzneala conducătorilor minorităţei maghiare şi lipsa de elementar patriotism şi de simţ al demnităţei naţionale, a celor ce au acceptat asemenea ruşinoase şi umilitoare obligaţii, în numele partidului ce se intitulează naţional-ţărănesc!

Oricare ar fi interesele electorale ale d-lui Sever Bocu şi indiferent de rezultatele ce le vor avea alegerile judeţene din Timiş-Torontal şi cele comunale din Timişoara, nu credem că d. Ion Mihalache, şeful partidului naţional-ţărănesc, care, în cuvântarea sa dela Slatina, a pomenit de „naţionalismul de la brazdă" şi de adevăratul „naţionalism de la izvorul datinelor strămoşeşti ale neamului românesc şi în acord cu aspiraţiile şi revendicările spirituale şi economice ale acestui neam", va putea aproba pactul ruşinos şi anti-românesc de la Timişoara!

Nouile măsuri de reorganizare a serviciilor fiscale de inspecţie şi control

Repartizarea inspectorilor şi controlorilor fiscali la administraţiile financiare şi circumscripţiile fiscale

D. I. **Alimănişteanu**, subsecretar de stat la finanţe, a însărcinat pe d. C. Tăutu, inspectorul general financiar al Capitalei, să întocmească un raport detaliat cu propuneri concrete pentru reorganizarea serviciilor de inspecţie şi control din Capitală.

Raportul, care a şi fost înaintat, stabileşte, în linii generale, menirea pe care o are corpul inspectorilor şi controlorilor fiscali: de a face o permanentă legătură între unităţile fiscale şi organele superioare şi, în acelaş timp, prevede în amănunt obligaţiunile inspectorilor şi personalului lor în subordine, ca să poată stăpâni situaţia, în orice moment, şi astfel să se înlesnească stabilirea imediată a răspunderilor, dându-se posibilitatea de a se descoperi şi reprima fără întârziere toate abaterile. Independenţa la care ajunseseră serviciile de constatare, percepere şi urmărire, şi tendinţa de a se feri de un contact mai strâns, nu îngăduia nici o directivă unitară, nici un control continuu şi eficace şi dădea loc la întârzieri în aplicarea dispoziţiunilor ministerului de finanţe şi la declinări de răspunderi.

Raportul a fost desbătut într'o conferinţă a directorilor din ministerul de finanţe, în urma căreia, d. subsecretar de stat d. Alimănişteanu a decis ca, pe viitor, serviciile de inspecţie şi control să fie repartizate pe administraţii financiare şi circumscripţii fiscale, şi anume:

Câte un inspector la fiecare ad-ţie de constatare, directe şi indirecte, — şi altul la fiecare administraţie de încasări şi plăţi. Deci, 8 inspectori la aceste administraţii — şi 12 inspectori la circumscripţiile fiscale. Pe lângă aceşti din urmă inspectori de la circumscripţii, se repartizează întregul aparat de control — controlori şefi şi controlori — cari vor fi utilizaţi după noui norme.

Inecarea unui necunoscut la Constanţa

Constanţa, 9 Iulie

Azi, la ora 12, cei cari făceau bae pe plaja dela Tataia, au fost alarmaţi de strigătele unui necunoscut care, avântându-se în larg şi slăbindu-i puterile nu a mai putut innota. In ajutorul lui au sărit mai mulţi înnotători de pe plajă, însă până să ajungă la locul nenorocirii, necunoscutul a fost înghiţit de valurile mării.

După amiază, cadavrul a fost zărit de nişte pescari, cari l-au adus la mal. E al unui bătrân de 50-55 ani, căruia nu i s'a putut stabili identitatea, deoarece în hainele ce au fost găsite pe plajă, nu s'a aflat niciun act.